

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (239) 成语故事 (二三九)

วันที่ 31 ตุลาคม 2564 - 09:28 น.

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (239) 成语故事 (二三九)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 一毛不拔 yī máo bù bá (อี เหมา ปู้ ป่า) โดย คำว่า 一 yī (อี) แปลว่าหนึ่ง จำนวนนับหนึ่ง 毛 máo (เหมา) แปลว่า ขน เส้นขน 不 bù (ปู้) แปลว่า ไม่ ไม่ยอม 拔 bá (ป่า) แปลว่า ถอน ถอนขน ถอนหญ้า รวมกันแล้วหมายถึง ไม่ยอมถอนขนสักเส้น ใช้อธิบายถึงคนที่มีความขี้เหนียวเห็นแก่ตัวมาก แม้ว่าคนหนึ่งเส้นของเขาจะมีประโยชน์ต่อผู้คนมากมาย แต่ก็จะไม่ยอมถอน

ประเทศจีนในช่วงยุครัฐศึกตอนต้น 战国初期 / 戰國初期 Zhànguó chūqí (จ้านกั้ว ชูชี่) แม้ว่าจะเป็นยุคที่มีแต่ความแตกแยก มีศึกสงครามระหว่างรัฐต่างๆ มีเหตุหย่อน ด้วยความมั่งคั่งใหญ่โตของแต่ละเจ้าเมือง จึงสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนไปทุกหย่อมหญ้า แต่ในยุคนี้ก็เป็นยุคเฟื่องฟูทางความคิดของเหล่านักคิดนักปราชญ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาเหล่านี้พยายามคิดหาหนทางที่จะแก้ไขปัญหาสังคมที่วุ่นวายนี้ ตามที่ตนเองเข้าใจว่าดีที่สุด

นักคิดนักปราชญ์ผู้เลื่องชื่อคนหนึ่งของรัฐเว่ย 魏国 / 魏國 Wèi guó (เว่ยกั๋ว) นามว่า หยางจู 杨朱 / 楊朱 Yáng Zhū เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการดำรงตนว่า “ตนเป็นสำคัญ” ก็คือให้ความสำคัญกับการปกป้องรักษาตัวเองให้อยู่รอดปลอดภัย ต่อต้านผู้อื่นมาทำร้าย หรือแย่งชิงสมบัติแห่งตน ต่อต้านการรังแกผู้อื่น ในขณะที่เดียวกัน ก็มีนักปราชญ์แห่งยุคคนหนึ่งนามว่า มั่วจื่อ 墨子 Mò zǐ เขากลับนำเสนอแนวคิดตรงข้ามกับหยางจู ให้ความสำคัญกับความรัก สันติสุข ต่อต้านการทำสงครามรุกราน ทุกคนควรปฏิบัติต่อกันฉันญาติพี่น้อง

เมื่อความคิดของทั้งสองค่ายแตกต่างกัน ย่อมต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิด จึงมีเรื่องเล่าว่า ครั้งหนึ่งลูกศิษย์ของมั่วจื่อคนหนึ่ง ได้ถามกับหยางจูว่า ถ้าหากขอถอนขนบนตัวท่านสักเส้นแล้ว จะสามารถแก้ปัญหที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ได้ ท่านยินดีที่จะให้ถอนหรือไม่ หยางจูตอบว่าปัญหาสังคม ไหนเลยจะแก้ได้ด้วยเส้นขนเพียงเส้นเดียวของข้าพเจ้าได้ ลูกศิษย์มั่วจื่อพูดต่อว่า สมมติว่าขนเส้นเดียวของท่าน แก้ปัญหาได้จริงๆ ท่านจะยอมไหม หยางจูได้แต่เงิบไม่ตอบคำถาม

ต่อมา เมิ่งจื่อ 孟子 Mèng zǐ นักปราชญ์แห่งสำนักขง 儒家 Rújiā (ขงเจี๋ย) สรุปเหตุการณ์ครั้งนี้โดยอธิบายไว้ว่า หยางจูผู้มีแนวคิดตนเป็นสำคัญ ทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์แห่งตน แม้ขนเพียงเส้นเดียวที่จะช่วยเหลือสังคมได้ก็ไม่ได้ เขาก็ไม่ยอมที่จะให้ถอนเลย ส่วนมั่วจื่อ กลับมีความคิดจะช่วยเหลือได้หล้าอย่างสุดกำลัง สองค่ายช่างแตกต่างกันมาก ด้วยคำว่าขนสักเส้นก็ไม่ยอมให้ถอนนี้ ต่อมาจึงกลายเป็นสุภาษิตที่แสดงถึงความขี้นเหนียวแบบสุดๆ ของคนบางคนนั่นเอง

ที่มาภาพ : <https://image.baidu.com/search/>

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：非常吝啬自私。

成語比喻：非常吝嗇自私。

Chéngyǔ bǐyù: Fēicháng lǐnsè zìsī.

เจียงหยี่ ปี้ยวี่ : เฟยฉาง ลิ่นเซ่อ จื่อซื่อ

สุภาษิตเปรียบว่า ชี้เหนียวและเห็นแก่ตัวมาก

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

他真是個一毛不拔的人，難怪沒有誰會喜歡他。

他真是個一毛不拔的人，難怪沒有誰會喜歡他。

Tā zhēnshì gè yīmáobùbá de rén, nánguài méiyǒu shéi huì xǐhuān tā.

ทา เงินฉื่อ เก้อ อี้เหมานู่ป้า เตอะ เหริน, หนานไก่ว เหมยโหย่ว เจย หุ้ย ลีฮวาน ทา

เขาช่างเป็นคนชี้เหนียวจริงๆ จึงไม่แปลกใจเลยที่ไม่มีใครชอบเขา

เกาะติดทุกสถานการณ์จาก
Line @Matichon ได้ที่นี่

เรียนไทยได้จีน : นิทาน
สุภาษิตจีน (229) 成语故...
(二二九)

PR
หั่วลันจะหายได้ใน 2
สัปดาห์! ล้วนแคไหนก็กลั...

เรียนไทยได้จีน : นิทาน
สุภาษิตจีน (214) 成语故...
(二一四)